

ODVJETNIK IVAN MATIĆ

Savska cesta 144A, Z a g r e b
mob. 091 767 1997, e-mail: ured@odvjetnik-matic.hr
OIB: 04102867974

Zagreb, 03.04.2023.g.

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Na posl.br.: St-105/2023

Predlagatelj: KTITOR d.o.o., Zagreb, Gupčeva ulica 27, OIB: 42156534685, zastupan po punomoćniku odvjetniku Ivanu Matiću, Zagreb, Savska cesta 144A, OIB: 04102867974

Dužnik: HOTELI VODICE d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872

Radi: prijedloga za otvaranje stečajnog postupka

PODNEŠAK

predlagatelja

I Predlagatelj se očituje u povodu Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTSRH) pod posl.br. Pž-47/2023 od dana 28.02.2023.g. kojim je ukinuto Rješenje ovog Suda pod gornjim brojem od dana 22.12.2022.g., kojim Rješenjem je ovaj Sud obustavio prethodni postupak pokrenut temeljem Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka predlagatelja od dana 12.12.2022.g.

II Ukidnim Rješenjem VTSRH, prihvaćena je Žalba Predlagatelja te je utvrđeno kako je pobijanim Rješenjem ovog Suda počinjena bitna povreda postupka iz čl. 354.st.1. toč. 11 Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP) u svezi s čl. 10 Stečajnog zakona (dalje: SZ), u bitnom zato što je ovaj Sud na temelju Potvrde FINA-e pogrešno zaključio da na strani dužnika više ne postoje stečajni razlozi, iako iz predmetne Potvrde ne proizlaze činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da ne postoji nesposobnost za plaćanje niti prezaduženost na strani Dužnika, stoga je potrebno da ovaj Sud ponovno odluči o postojanju pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka sukladno mjerodavnim odredbama SZ.

III Shodno uputi iz ukidnog Rješenja drugostupanjskog Suda, predlagatelj predlaže da ovaj Sud u ponovljenom postupku donese Rješenje kojim će zakazati ročište radi utvrđenja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom.

Ujedno se predlaže Sudu, a radi utvrđivanja stečajnog razloga prezaduženosti Dužnika da odredi financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost financijsko-gospodarskog stanja dužnika.

Radi utvrđivanja razloga nesposobnosti za plaćanje predlaže se da Sud po službenoj dužnosti pribavi od Financijske agencije podatke iz Očevidnika redosljeda za plaćanje za osnove stavljene na naplatu na teret Dužnika od dana podnošenja Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka pa do današnjeg dana, s naznakom jesu li osnove za plaćanje u cijelosti naplaćene ili su isknjižene iz Očevidnika iz drugih razloga osim naplate.

Isto tako, a budući da Predlagatelj smatra da postoji opasnost od nastupa promjena imovinskoga položaja Dužnika koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne, što će nastavno iscrpno objasniti, odredi mjere osiguranja sukladno odredbu čl. 118. SZ, posebice da Dužniku imenuje privremenog stečajnog upravitelja.

*Dokaz: - financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost gospodarsko-financijskog stanja dužnika
- pribava podataka od Financijske agencije o evidentiranim osnovama za plaćanje iz Očevidnika osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate*

IV Predlagatelj tvrdnje Dužnika iznesene u Podnesku od dana 22.12.2022.g. kvalificira kao neistinite paušalne i zlonamjerne te se nastavno očituje na iste.

V Nepravilan je navod Dužnika kako Predlagatelj nije ovlašten predložiti pokretanje stečajnog postupka, budući da je isti razlučni vjerovnik.

Naime, Dužnik u svom Podnesku forsira tezu kako je Predlagatelj isključivo razlučni vjerovnik te kao takav nije ovlašten predložiti otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom, pritom citirajući odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje: ZFPPN).

Takvi navodi i tumačenja izneseni od strane dužnika nisu pravilni.

Točno je kako je potraživanje s osnova Ugovora o dugoročnom kreditu br. 46/10 od dana 27.07.2010.g. i pripadajućeg Dodatka preneseno (cedirano) s Jadranske banke d.d. na Predlagatelja kao novog vjerovnika, pa su time na Predlagatelja prešla sva sporedna prava i sredstva osiguranja. Međutim, navedeno na bilo koji način ne predstavlja odlučnu činjenicu u ovom postupku, budući da cesija potraživanja ne bi trebala biti sporna, stoga nije jasno iscrpno elaboriranje Dužnika o okolnostima cesije (ustupa potraživanja).

Odredbom čl. 3.st.2. Ugovora o založnom pravu od dana 27.07.2010.g. (koji je zaključen radi osiguranja predmetnog Ugovora o dugoročnom kreditu) određeno je sljedeće:

Korisnik kredita i založni dužnik je suglasan da založni vjerovnik može na temelju ovog Ugovora kao javnobilježničke isprave, po dospelosti tražbine iz članka 1. ovog Ugovora, ukoliko ne bude podmirena u ugovorenom roku, neposredno provesti prisilnu ovrhu kako na založenim nekretninama iz članka 2. ovog Ugovora, tako i na svim njegovim računima kod banaka i na svoj njegovoj ostaloj pokretnoj i nepokretnoj imovini prema svom izboru.-----

Dakle, temeljem predmetne odredbe Ugovora o založnom pravu Predlagatelj je radi namirenja tražbine iz prije opisanog Ugovora o dugoročnom kreditu istu namiriti ne samo iz založnih prava na nekretninama predlagatelja, već i na svojoj ostaloj imovini Dužnika.

Napominje se kako je Općinski sud u Šibeniku povodom Prijedloga za ovrhu ovdje Predlagatelja, a temeljem predmetnog Ugovora o založnom pravu dana 05.12.2022.g. donio Rješenje o ovrši pod posl.br. Ovr-428/2021 kojim je odredio ovrhu na nekretninama na kojima postoji razlučno pravo u korist Predlagatelja, ali i na novčanim sredstvima Dužnika te tražbinama Dužnika (dakle ostaloj imovini Dužnika povrh predmeta sa upisanim razlučnim pravom).

Predmetno Rješenje o ovrši Općinski sud u Šibeniku je uputio na FINA-u na provedbu te je zavedeno u Očevidniku osnova za plaćanje na 5. mjestu u redosljedju naplate.

Imajući u vidu visinu prethodno evidentiranih osnova za plaćanje u iznosu od 16.947.668,32 kn (što ukazuje na stečajne razloge nesposobnosti za plaćanje i prezaduženost!), to je bilo izvjesno provođenjem ovrhe na novčanim sredstvima Predlagatelj neće moći naplatiti niti kune od svoje novčane tražbine, stoga je dana 12.12.2022.g. podnio ovaj Prijedlog.

Dakle, Prijedlog Predlagatelja podnesen je u vrijeme kada se predmetno Rješenje o ovrši nalazilo na provedbi kod FINA-e, a što nesporno dokazuje da je Predlagatelj vjerovnik Dužnika, kojem je isti osobno odgovoran cijelom svojom imovinom.

Iako je Općinski sud u Šibeniku u povodu Žalbe ovršenika, ovdje Dužnika, Rješenjem od dana 16.12.2022.g. preinačio Rješenje o ovrši samo u odnosu na novčana sredstva (ukinuo ovrhu u odnosu na novčana sredstva), i dalje se provodi ovrha kako na nekretninama dužnika, ali i na tražbinama Dužnika prema društvu RUDAN d.o.o. s temelja Ugovora o okvirnoj liniji zajma br. 1/2021. i 2/2021.

Dakle, Predlagatelj provodi ovrhu na ostaloj Dužnikovoj imovini, povrh one osigurane razlučnim pravom, slijedom čega nedvojbeno proizlazi kako je Dužnik odgovoran Predlagatelju cijelom svojom imovinom.

Napominje se i kako je Općinski sud u Šibeniku donio Rješenje od dana 16.12.2022.g. protivno odredbama Ovršnog zakona (dalje: OZ), budući da je ovršenik, ovdje Dužnik izjavio Žalbu iz žalbenog razloga čl. 50.st.1. toč. 7. OZ, slijedom čega Sud nije bio ovlašten ukinuti pobijano Rješenje u odnosu na ovrhu određenu na novčanim sredstvima, već je temeljem čl. 52.st.3. OZ trebao uputiti ovršenika da pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Zbog prije opisane nepravilnosti ovrhovoditelj, ovdje Predlagatelj je protiv Rješenja Općinskog suda u Šibeniku pod posl.br. Ovr-428/2021 od dana 16.12.2022.g. podnio

Žalbu, slijedom čega isto nije pravomoćno, te se čeka konačna odluka višeg Suda o Žalbi Predlagatelja protiv ukidanja ovrhe u odnosu na novčana sredstva.

U svakom slučaju, na dan podnošenja Prijedloga kojim je pokrenut ovršni postupak, predlagatelj je putem FINA-e provodio ovrhu na novčanim sredstvima Dužnika, što nedvojbeno ukazuje na **status Dužnika kao osobnog dužnika Predlagatelja**, a nadalje Predlagatelj i dalje temeljem Rješenja o ovrsi provodi ovrhu na tražbinama Dužnika, što također ukazuje na činjenicu da je **Dužnik odgovoran za ispunjenje svojih obveza Predlagatelju cijelom svojom imovinom!**

Stoga je suprotno tvrdnjama Dužnika nesporno kako **Predlagatelj nije isključivo razlučni vjerovnik**, već je Dužnik Predlagatelju osobno odgovoran cijelom svojom imovinom, što neborivo dokazuje činjenica provedbe ovrhe na novčanim sredstvima na FINA-i te provedbe ovrhe na tražbinama Dužnika prema društvu RUDAN d.o.o.

Slijedom navedenog, bespredmetno je dovođenje u pitanje legitimacije Predlagatelja na pokretanje ovog postupka, što Dužnik neargumentirano i maligno čini u svom Podnesku.

Dokaz: - *Potvrda FINA-e o redoslijedu osnove za plaćanje evidentirane Očevidniku i iznosu nepodmirenih obveza s kamatom evidentiranih prije te osnove za plaćanje od dana 09.12.2022.g. (u spisu)*

- *Rješenje Općinskog suda u Šibeniku pod posl.br. Ovr- 428/21 od dana 05.12.2022.g. (u spisu)*

- *Rješenje Općinskog suda u Šibeniku pod posl.br. Ovr- 428/21 od dana 16.12.2022.g. (u spisu)*

- *Žalba ovrhovoditelja, ovdje Predlagatelja protiv Rješenja Ovr-428/21 od dana 16.12.2022.g.*

VI Nastavno na izneseno, suvišno je i neosnovano pozivanje Dužnika na odredbe ZFPFN i zaključenu Predstečajnu nagodbu.

Prije svega je bitno istaknuti kako je predstečajni postupak nad Dužnikom okončan dana 16.07.2014. godine donošenjem Rješenja nadležnog Trgovačkog suda u Zadru o sklopljenoj nagodbi pred sudom pod poslovnim brojem Stpn- 20/14.

Jednako tako, iz sadržaja Predstečajne nagodbe proizlazi kako je dospijeće posljednjih obveza po predmetnoj Predstečajnoj nagodbi bilo na dan 31.08.2022.g., slijedom čega je najkasnije tog dana svakako završio postupak predstečajne nagodbe.

Budući da je Predlagatelj prijedlog za otvaranje stečajnog postupka **podnio daleko nakon pravomoćnog okončanja predstečajnog postupka koji se vodio nad Dužnikom**, to isti predstečajni postupak **više nema utjecaja na dužnički status Dužnika naspram Predlagatelja kao vjerovnika, kao niti činjenica da je predstečajni postupak uopće vođen, kad je isti okončan prije pokretanja ovog postupka.**

Drugim riječima, na status Predlagatelja kao vjerovnika Dužnika ni na koji način ne djeluje činjenica vođenja predstečajnog postupka, a niti se odredbe ZFPPN na koje se Dužnik poziva u svom Podnesku imaju primijeniti na konkretan odnos.

Ujedno je potrebno naglasiti kako ZFPPN niti jednom svojom odredbom ne stavlja van snage opću ovršnu klauzulu, niti ograničava ovrhu na pojedinom predmetu i sredstvu!

Opća ovršna klauzula iz ovršne isprave – Ugovora o založnom pravu ni na koji način nije zahvaćena činjenicom da se nad Dužnikom vodio postupak predstečajne nagodbe, a niti je ista na bilo koji način izgubila pravnu snagu!

Dakle, bespredmetno je pozivanje Dužnika na postupak predstečajne nagodbe nad Dužnikom kada isti nema nikakvog pravnog učinka kako na obvezu Dužnika prema Predlagatelju, tako i na samu ovršnu ispravu.

Uostalom rasprava o statusu razlučnog vjerovnika na niti jedan način ne utječe na legitimaciju Predlagatelja da pokrene ovaj postupak!

Odredbom čl. 109 .st.3. SZ propisano je kako „*razlučni vjerovnik kojemu je dužnik osobno odgovoran **ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka** ako učini **vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo.**“*

Upravo u Prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom, kojim je pokrenut ovaj postupak, te u Žalbi protiv Rješenja od dana 22.12.2022.g. izjavljenoj dana 29.12.2022.g. Predlagatelj je, posebice kroz elaboriranje činjenice u prilog postojanja stečajnog razloga prezaduženosti, jasno i nedvosmisleno dokazao da svoju tražbinu neće moći u cijelosti namiriti iz predmeta na kojem Predlagatelj ima razlučno pravo.

Sukladno Financijskim izvješćima za 2021.g. vrijednost svih dužnikovih nekretnina iznosi 68 milijuna kuna, dakle gotovo kao i potraživanje Predlagatelja (koje je zbog tijeka zatezних kamata svakog dana sve više i više). Valja naglasiti da Predlagatelj nema razlučno pravo na svim nekretninama u vlasništvu Dužnika, stoga je nedvojbeno kako Predlagatelj ne može naplatiti svoju tražbinu prema Dužniku iz vrijednosti razlučnog prava.

K tome još valja uzeti u obzir da se kod prisilne prodaje (npr. u ovršnom postupku) redovito ne postiže „puna“ tržišna cijena ili procijenjena vrijednost, već između dvije trećine i tri četvrtine procijenjene vrijednosti, stoga je očito da Predlagatelj većim dijelom ne bi namirio svoju tražbinu u postupku prisilne prodaje nekretnina.

Stoga je nedvojbeno ispunjena pretpostavka iz čl. 109. st.3. SZ, tj. kako je Predlagatelj učinio vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se njegovo razlučno pravo odnosi.

U svakom slučaju Predlagatelj ponovno naglašava da je u vrijeme podnošenja ovog Prijedloga isti provodio ovrhu na novčanim sredstvima dužnika, kao i na tražbinama Dužnika (koju provodi i danas), a što **nedvojbeno ukazuje da Predlagatelj nije isključivo razlučni**

vjerovnik, već mu je Dužnik osobno odgovoran za ispunjenje obveze, cijelom svojom imovinom, a u skladu s ovršnom klauzulom iz Ugovora o založnom pravu od dana 27.07.2010.g.!

Temeljem iznesenog nedvojbeno je kako postoji pravni interes, a time i procesni legitimitet Predlagatelja na podnošenje Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, baš kao što su ispunjene sve pretpostavke da bi stečajni postupak bio otvoren.

Dokaz: - financijska izvješća Dužnika za 2021.g. (u spisu)

- Rješenje Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014 od 16.07.2014.

- kvartalno izvješća Dužnika o izvršavanju nagodbe od 25.10.2022.g.

VIII Nisu osnovane tvrdnje Dužnika kako ne postoje stečajni razlozi na strani dužnika.

Naime, Dužnik u svom Podnesku navodi kako na njegovoj strani ne postoji razlog nesposobnosti za plaćanje, a niti prezaduženosti, bez da za to iznosi adekvatne dokaze.

Dužnik tako kao dokaz nepostojanju razloga nesposobnosti za plaćanje podnosi svoje jednostrano izrađene knjigovodstvene kartice, Potvrdu Porezne uprave o nepostojanju poreznog duga (iako Predlagatelj u ovom postupku nije spominjao postojanje poreznog duga), kao i Potvrdu Financijske agencije od dana 21.12.2022.g.

Upravo glede predmetne Potvrde FINA-e, VTSRH je u svom ukidnom Rješenju jasno naglasio da ista **ne predstavlja nepobitan dokaz kako ne postoji nesposobnost za plaćanje na strani Dužnika.**

Tako VTSRH u toč. 14 Obrazloženja Rješenja navodi sljedeće:

„Međutim, iz činjenice da dužnik nema evidentirane neizvršene osnove za plaćanje kod FINA-e i da njegov račun nije blokiran, ne može se izvesti suprotan zaključak - da je dužnik sposoban za plaćanje. Stoga je u svim drugim slučajevima na koje se ne može primijeniti ova zakonska pretpostavka, potrebno u prethodnom postupku utvrditi (ne) postojanje ovog ili kojeg drugog stečajnog razloga.“

Uostalom, iz Potvrde FINA-e **ne proizlazi da je Dužnik tijekom prethodnog postupka namirio sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa njegovih računa**, pa tako iz iste nije razvidno je li Dužnik uistinu namirio sve svoje obveze ili su osnove isknižene iz kojeg drugog razloga.

Predlagatelj napominje kako su u trenutku podnošenja ovog Prijedloga, obveze Dužnika iz osnova stavljenih na prisilnu naplatu putem FINA-e koje su u prvenstvenom redu bile prije Predlagateljeve osnove za plaćanje iznosile 16.947.668,32 kn, a uzimajući u obzir visinu dugovanja iz osnova u prvenstvenom redu prije Predlagateljeve te Predlagateljevu tražbinu prema Dužniku koja je na dan 09.12.2022.g. iznosila 67.248.104,67 kn (danas iznosi i više zbog tijeka zateznih kamata), a s druge strane nedostatan priljev novčanih sredstava na račun Dužnika, to je bilo malo vjerojatno da će se potraživanje Predlagatelja namiriti iz novčanih sredstava Dužnika, a što nedvojbeno ukazuje postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, pa je Predlagatelj smatrao nužnim, radi zaštite svojih pravnih interesa predložiti otvaranje stečaja nad Dužnikom.

Stoga Predlagatelj smatra, a kako bi se otklonile sve sumnje u postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, da je neophodno za donošenje pravilne odluke u ovom postupku da Sud po službenoj dužnosti pribavi od Financijske agencije podatke o osnovama za plaćanje koje su bile zavedene u Očevidniku sa specifikacijom njihove naplate i naznakom razloga zbog kojih su isti isknjiženi iz Očevidnika iz razloga koji nije namirenje.

Nadalje, Predlagatelj osporava tvrdnju Dužnika da isti nije prezadužen, budući da prema podacima koji su dostupni Predlagatelju i javnosti (vidljiva razlučna prava na nekretninama i sl.) Dužnik ima obveze čiji iznos glavnog potraživanja iznosi više od njegove imovine.

Uvidom u zemljišnoknjižne uloške nekretnina na kojima Predlagatelj kao ovrhovoditelj provodi ovrhu jasno vidi kako Dužnik ima i brojne druge vjerovnike koji imaju upisana založna prava radi osiguranja svojih tražbina na predmetnim nekretninama.

Vrijednost ostalih tražbina koje su osigurane predmetnim založnim pravima (ne računajući tražbinu Predlagatelja u ukupnom iznosu od 67.248.104,67 kn) iznosi najmanje 24.967.548,86 kn u eurskoj protuvrijednosti i 3.139.189,90 EUR, a još kad se tome pridodaju i zatezne kamate te troškovi naplate tih potraživanja iznos se znatno povisuje.

Povrh toga, dio svojih nekretnina Dužnik je dao u fiducijarno vlasništvo (prijenos vlasništva radi osiguranja) društvu RUDAN d.o.o., Žminj koje je ujedno i većinski vlasnik Dužnika radi osiguranja tražbine u iznosu od 21.347.000,00 kn u eurskoj protuvrijednosti uvećano za kamate i troškove, a što predstavlja i potencijalno oštećenje vjerovnika jer se dao zajam koji nadomješta kapital, a što se ne može utvrditi dok se ne otvori stečaj.

Za očekivati je da će te tražbine vjerovnici, s obzirom na njihovu visinu, naplaćivati iz vrijednosti tih nekretnina, pa je **nedvojbeno da iznos koji se dobije unovčenjem tih nekretnina ne bi bio dovoljan za namiriti sve tražbine vjerovnika Dužnika.**

Treba istaknuti i da predmetne nekretnine (zgrada hotela) predstavljaju osnovno sredstvo poslovanja dužnika te naplata iz njihove vrijednosti značila i prestanak obavljanja poslovne djelatnosti dužnika.

Jednako tako, Ugovorima o okvirnoj liniji zajma br. 1/2021. i 2/2021. zaključenim između društva RUDAN d.o.o., Žminj kao zajmodavca te Dužnika kao zajmoprimca iz kojih proizlazi da je RUDAN d.o.o. kao zajmodavac dužniku pozajmio značajne novčane iznose (kunska protuvrijednost od 2.000.000 CHF za Ugovor br.1. te kunska protuvrijednost od 7.000.000,00 EUR za Ugovor br. 2.), a koji očito nisu upotrijebljeni za povrat dospjelih obveza što ponovno predstavlja zajam koji nadomješta kapital i kojim zajmom se pokušavaju izigrati vjerovnici dužnika budući da se taj zajam osigurava prvenstvenim redom hipoteke.

Povrh svega, valja naglasiti kako Dužnik ne ispunjava niti svoje obveze iz Predstečajne nagodbe. Naime, iz kvartalnog izvješća o izvršavanju predstečajne nagodbe proizlazi kako Dužnik nije podmirio čak 2.155.538,05 kn tj. 286.089,06 EUR dospjelih obveza po Predstečajnoj nagodbi (kao što je već naglašeno, posljednje obveze po Predstečajnoj nagodbi dospjele su dana 31.08.2022.g.)

Već letimičnim pregledom obveza dužnika može se primijetiti kako dužnik ima obveze koja znatno premašuju vrijednost imovine dužnika i to u iznosu od najmanje 25.211.544,20 EUR i 2.000.000,00 CHF.

Za napomenuti je kako cjelokupna imovina dužnika sukladno financijskim izvješćima za 2021 iznosi 69.461.220,00 kn odnosno 9.219.088,19 EUR to je nedvojbeno kako je cjelokupna imovina nedostatna za podmiriti sve obveze Dužnika.

Ponovno valja istaknuti kako većinu imovine Dužnika predstavljaju nekretnine – u naravi hotelske zgrade i okoliš, pa kada bi se vjerovnici Dužnika namirivali iz vrijednosti istih, to bi Dužnik bio onemogućen u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti te bi bilo bespredmetno njegovo daljnje postojanje.

Budući da Dužnik u svom Podnesku navodi znatno manji iznos obveza (61.977.855,00 kn), a imajući u vidu da je samo potraživanje Predlagatelja na dan 06.12.2022.g. iznosilo 67.248.104,67 kn (koje je, napomene radi, na dan 06.12.2022.g. bilo 5. u redosljedu Očevidnika osnova za plaćanje, dok su obveze iz osnova u redosljedu prije osnove Predlagatelja iznosile 16.947.668,32 kn, dakle ukupno **84.195.772,99 kn!**), a posebice uzimajući u obzir upisana založna prava na iznimno visoke novčane iznose, to kod Predlagatelja budi opravdanu sumnju u točnost i potpunost Dužnikovih navoda o visini ukupnog dugovanja prema Dužnikovim vjerovnicima.

Stoga Predlagatelj smatra da je radi utvrđivanja odlučnih činjenica, posebice stečajnog razloga prezaduženosti, potrebno provesti financijsko knjigovodstveno vještačenje radi ispitivanja financijsko-gospodarskog stanja dužnika, sukladno odredbi čl. 125. SZ.

Povrh iznesenog, a posebice imajući u vidu da je najveći dioničar Dužnika, društvo RUDAN d.o.o. s Dužnikom zaključio brojne pravne poslove temeljem kojeg je RUDAN d.o.o. postao vjerovnik Dužnika, s obzirom na njegov položaj kao najvećeg dioničara postoji opasnost da će isti na štetu ostalih vjerovnika Dužnika (međuostalim i Predlagatelja) kroz organe društva Dužnika donositi odluke kojim će namirivati samo potraživanja prema sebi, pa Predlagatelj smatra da je od ključne važnosti za zaštitu svih vjerovnika Dužnika, da Sud svojom odlukom **imenuje privremenog stečajnog upravitelja.**

U prilog činjenice da RUDAN d.o.o. postupa na štetu drugih vjerovnika Dužnika govori i činjenica da je samo protiv Predlagatelja pokrenuo više postupaka u kojem mu osporava različita prava vezana uz njegovu legitimnu i nespornu tražbinu.

Slijedom navedenog, Predlagatelj predlaže Sudu da nakon zakonito provedenog postupka, na temelju pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donese odluku o otvaranju stečaja nad Dužnikom zbog postojanja prethodno opisanih stečajnih razloga.

Dokaz: - financijsko izvješće za 2021.g. za Dužnika

- kvartalno izvješća Dužnika o izvršavanju nagodbe od 25.10.2022.g.

-zk izvaci nekretnina Dužnika

- financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost financijsko-gospodarskog stanja dužnika

- pribava podataka od Financijske agencije o evidentiranim osnovama za plaćanje iz Očevidnika osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate

IX Zaključno na sve izneseno, nedvojbeno je kako postoji procesna legitimacija Predlagatelja za pokretanje ovog postupka, budući da isti nije isključivo razlučni vjerovnik, kao i da je učinio vjerojatnim da svoju tražbinu neće moći u cijelosti namiriti iz predmeta na kojima ima upisano razlučno pravo, čime je ispunjena pretpostavka iz čl. 109.st.3. SZ.

Uz navedeno, ovdje iznesene činjenice nedvojbeno ukazuju da postoje stečajni razlozi nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti kod Dužnika, slijedom čega Predlagatelj predlaže Sudu da poštujući uputu iz Rješenja VTSRH nastavi sa postupkom prethodnog ispitivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom te da zakaže ročište za utvrđivanje pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka, imenuje privremenog stečajnog upravitelja te poduzme daljnje potrebne radnje.

Predlagatelj p.p.

Trošak
Sastav Podneska.....20.000,00 EUR
PDV.....5.000,00 EUR
UKUPNO.....25.000,00 EUR